

همبستگی هفتگی

نشریه هفتگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

۱۵۴

۲۲ ژوئن ۲۰۰۴

۲ تیر ۱۳۸۳

HAMBASTEGI
WEEKLY PAPER OF IFIR

www.hambastegi.org

سرزمین من
کجاست؟ من
کجایی ام؟

احمد نوری ← ۶

دیدار نمایندگان
فدراسیون با رئیس
دفتر حقوق بشر
ترکیه در آنکارا

← ۴

گزارش روز
جهانی پناهنده در
ژاپن

← ۸

تظاهرات
گسترده ایرانیان
در اعتراض به
حکم اخراج امیر
حیدری

← ۶

و مطالب دیگر....

روز جهانی پناهنده در ترکیه چه کردیم؟

نازیلا محمد حسنی زمانی

۲۰ ژوئیه ۲۰۰۴ روز جهانی پناهنده، من (نازیلا زمانی) نماینده فدراسیون و فعال علیه سنگسار و آزادی زن و رفقا علیرضا عارف وبابک شدیدی با برپائی نمایشگاه عکس و کنفرانس مطبوعاتی به افشای جمهوری اسلامی و سیاستهای ضدانسانی کمیساریای پناهندگان سازمان ملل ترکیه پرداختند. در این بین تعدادی از فعالین سازمان ← ۵

تحصن پناهجویان در شهر
لایپزیک ادامه دارد

← ۸

ما پناهنده نیستیم، انسانیم

سخنرانی کیمیا پازوکی دبیر فدراسیون در استکهلم در روز جهانی پناهنده

← ۲

پاسخ به نامه ها

نسرین رمضانعلی

← ۱۰

صدایی دیگر در کنفرانس سازمان ملل

← ۹

جلوی دیپورت یک پناهنده از ژاپن را گرفتیم

← ۶

همبستگی هفتگی

سه شنبه ها

منتشر میشود

سردبیر: فرشاد حسینی

شماره تلفن:

0031 613 940 534

ایمیل:

farshadhoseini@yahoo.com

امیر حیدری
مجرم نیست

گفتگوی نشریه همبستگی با عبدالله
اسدی در مورد حکم اخراج امیر
حیدری به ایران

عبدالله اسدی

امیر حیدری چهره ای آشنا برای ایرانیان و دول اروپایی است. او در سوئد زندگی میکند و متهم به قاچاق دهها هزار نفر از پناهندگان ایرانی به اروپا است که بعد از چندین مورد دستگیری و بازداشت از سوی پلیس سوئد،

← ۳

منصور حکمت

با سرکوب خونین انقلاب ایران و تحمیل یک زندگی فوق ارتجاعی به مردم، دهها هزار انسان گریخته از دست جمهوری اسلامی، تنها و بدون تشکل راهی بسوی امنیت و آرامش در ورای مرزهای ایران می جستند. متشکل کردن این موج عظیم انسانی حول مدرن ترین و انسانی ترین دست آورده های بشری، دفاع بی قید و شرط از حق پناهندگی مردم ایران و قرار دادن این مردم در کنار مبارزات انساندوستانه و کارگری در غرب علیه راسیسم، فاشیسم و نابرابری اجتماعی، ایجاد سازمانی غیرحزبی و فرامحلی، بدون در نظر گرفتن ملیت، مذهب، جنسیت و تعلق تشکیلاتی را به یک ضرورت فوری تبدیل می کرد. همبستگی - فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی پاسخ منصور حکمت به این ضرورت بود.

بقول او: "همه داستان زندگی ما تغییر زندگی انسان است."

ما پناهنده نیستیم، انسانیم

عزیزانم؛ کیمیا پازوکی هستم از فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی، برای همه شما سلام دارم، احساس غرور می کنم که در جمع متحد و انساندوستانی مانند شما که حمایت از همنوع خود را فراموش نکرده اند و در صف مبارزه ایستاده اند حرف می زنم. ما چهره آشنایی برای همه پناهندگان ایرانی در سراسر جهانیم!

زندگی پناهندگی است! من از کنار جسد پناهجویی به نام «کیان» در بیمارستان کارولینسکا می آیم! همان پناهجویی که پاسخهای منفی پی در پی ادارات پناهندگی سوئد مجبورش کرد تا به زندگی خود خاتمه دهد! من از بازداشتگاه کمپ پناهندگی «مشتا» که چندین پناهجوی ایرانی در انتظار دیپورت به جهنم جمهوری اسلامی ایران در بازشت هستند می آیم! این چنگال بی رحم و دهان اژدهای دیمکراسی، اروپا است که انسانها را چنین له می کند، این سهمی است که امروز تکرار مکرر حوادث پناهندگی است!

روز بیستم ژوئن راروز پناهندگی نام نهاده اند اما این روز را برای دفاع از حق و حرمت پناهندگی تعیین نکرده اند، این روز، روز مدح و ثنای سیستم پناهندگی و کمیساریای پناهندگی است، این روز، روز پناهنده نیست! روز ضد پناهنده است! در مقابل فجایع بیشمار ضد پناهندگی و تصویب قوانین ضد انسانی علیه پناهنده، که با تایید و سکوت شرم آور کمیساریای پناهندگی سازمان ملل صورت می گیرد، این حق و حرمت انسان است که در سکوتی باور نکردنی پامال میگردد! این ماییم که اینچنین در غرقاب دیمکراسی غربی، دست و پا میزنیم و چنین غم انگیز از هستی ساقط می شویم! دفاع شرم آور، سکوت ننگین و دیپلماسی ریاکارانه دول اروپایی در قبال جنایات بیشمار حکومت اسلامی، بر

در هیچ دورانی از تاریخ، حتی در زمان جنگهای جهانی هم، بشریت چنین دچار آوارگی، مصیبت و فلاکت نبوده است، در هیچ دورانی برای آنکه انسانها بخواهند در جایی زندگی کنند یا نکنند، چنین تاوان خونبار و مصیبت باری نداده اند! هیچ زمانی چهره جهان چنین خونین و غمبار نبوده است! در هیچ زمانی گریز و فرار چنین به مردم تحمیل نشده است! مردم گریزان از هیولای حکومتهای دیکتاتور و خونریز، فراریان از ستم مذهبی، قوانین ارتجاعی و قرون وسطایی، قربانیان فوری نظم نوینی هستند که دارد بشریت را با شتاب بی سابقه ای به ورطه فلاکت و تباهی میکشاند. پناهندگان قربانیان بلافصل زدوبندها و بده بستانهای سیاسی اند! به اخبار وحشتبار پناهندگی نگاه کنید، به غرق شدن، طعمه کوسه شدن، در جنگلها رها شدن، در سردخانه ها و کانتینرها یخ زدن و اسیر دست باندهای قاچاق شدن و سرانجامی که نمونه هایش هر روز تصویر مخوف

گرم نکنید! دست از آکروبات بازی و صحنه چرخانی سیاسی بردارید! این رشته ها را ما با اعتراضات خیابانی هر روزه مان به شما، بله علیه شما! داریم پنبه می کنیم! گردهم آبی امروز باید به مایه قدرت ما در تغییر قوانین ضد پناهندگی بدل گردد! و فراموش نکنیم، پناهندگی و امر پناهنده به کسانی مربوط است که در میدان کارزار پناهندگی ایستاده اند، تشکیلات ساخته اند، و به مبارزه متشکل و سازمان یافته دست می زنند! همه شما را به پیوستن به این صف مبارزاتی، دعوت می کنم! یکبار دیگر از جانب فدراسیون سراسری پناهندگان در استکھلم حضور اعتراضی شما را در دفاع از حقوق پناهندگان مورد احترام قرار میدهم و به سهم خودم از همه شما سپاسگزارم!

هیچکس پوشیده نیست و این رکن اساسی، شالوده و بنیاد قوانین ضد پناهندگی علیه ماست! ایران کشور ناامنی است! و نپذیرفتن همین امر از سوی دول اروپایی و کمیساریای پناهندگی سازمان ملل، پناهندگان ایرانی را، این قربانیان بلافصل فجایع حکومت اسلامی را، در زیر همین کمیساریای پناهندگان ایرانی را، این قربانیان بلافصل فجایع حکومت اسلامی را، در زیر همین منگنه له و نابود می کند! ما اعلام می کنیم، و فریاد می زنیم، مردم جهان، صدای ما را بشنوید! ما پناهنده نیستیم، ما بشریم! ما مرزی را به رسمیت نمی شناسیم، سراسر پهنه جهان خانه ماست! ما خارجی نیستیم، ما غریبه نیستیم، ما جهان سومی نیستیم، ما بشریم، بشریم! اجازه ندهید با دکانهای کلتور و نسبییت فرهنگی ما را به مجمع الجزایر پراکنده ملل مختلف بدل کنند! ما را با جغرافیا و مرز قضاوت کنند! ما مردمان مدرن، امروزی و متمدنی هستیم که از هیولای حکومت اسلام گریخته ایم و در دهان اژدهای اروپا توان مبارز اتمان را با

شماره حساب فدراسیون در آلمان

Hambastegi

شماره حساب 7852643

Bankleitzalt

Sparkasse Koeln

Bank Stadt 8915073

Germany

امیر حیدری مجرم نیست

سرانجام به اخراج از این کشور محکوم گردید. همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در سوئد، به حکم اخراج وی اعتراضاتی را سازمان داد. در این مورد سوالاتی را با عبدالله اسدی مسئول دفتر همبستگی در گوتنبرگ و عضو دبیرخانه فدراسیون سوئد مطرح کرده ایم.

همبستگی: چطور شد که دولت سوئد تصمیم به اخراج امیر حیدری گرفت؟

عبدالله اسدی: امیر حیدری متهم به قاچاق انسان از جمله انتقال پناهندگان ایرانی به کشور سوئد و دیگر کشورهای اروپایی است. قبلاً دو مورد دیگر نیز، در سالهای ۹۵ و ۹۷ از سوی دولت سوئد تصمیم به اخراج وی به ایران گرفته شده بود. در سال ۱۹۹۵ مردم، شبانه زندان را محاصره کردند و همچنین برای جلوگیری از اخراج وی به فرودگاه رفتند. در آن زمان نیز ما دخالت کرده و به دولت سوئد اعتراض نمودیم.

همبستگی: دولت سوئد اتهام انجام اعمال غیر قانونی به امیر حیدری زده است. با این وجود چگونه است که فدراسیون از حق چنین افرادی دفاع میکند؟

عبدالله اسدی: این استدلال صحیحی نیست. اولاً امیر حیدری پناهنده سیاسی و یکی از مخالفین جمهوری اسلامی می باشد. دوماً از سال ۸۰ در این کشور زندگی مینماید. درست است که دولت سوئد بدلیل "اعمال غیر قانونی"، هیچگاه به وی برگه تابعیت سوئدی نداده است اما امیر ۵۰ سال سن دارد و دقیقاً نیمی از عمر خود را در این کشور گذرانده است. به همین دلیل باید به او به عنوان شهروند سوئد نگاه کرد و اجازه نداد بحث اخراج وی به میان بیاید. سوماً از نظر ما امیر حیدری با کاری که

انجام داده لطمه ای اجتماعی و حیثیتی به کشور سوئد وارد نکرده است. برای مثال او قاچاقچی توزیع مواد مخدر و سازمانده باند‌های خرید و فروش سسکس و فحشا نبوده است. برعکس او در طول ۲۵ سال گذشته هزاران نفر از انسانهایی را که با خطر شکنجه و اعدام در جمهوری اسلامی مواجه بوده اند نجات داده و به مکان امن تری رسانده است. در بیانیه اعتراضی ما به دولت سوئد و سازمانهای دفاع از حق پناهندگی و انسانی آمده بود که نداشتن برگه تابعیت سوئدی و یا نروژی، ربطی به دفاع از حقوق انسانی امیر حیدری ندارد. نگاه ما به این پرونده با نگاه قانون گرایان متفاوت است. ما گفته بودیم که دولت سوئد میتواند مانند هر متهم دیگری در چهار چوب قوانین کشور، امیر حیدری را محاکمه و مجازات نماید، اما آنجاییکه موضوع اخراج وی به میان میاید جنبه تبعیض آمیز و خارجی ستیزانه به خود میگیرد. باید در مقابل آن ایستادگی کرد و اجازه نداد صرفاً به دلیل اینکه امیر حیدری ریشه خارجی دارد و تصادفاً در ایران متولد شده است وی را تحویل جمهوری اسلامی بدهند. امیر حیدری در طول ۲۵ سال زندگی در سوئد، نه تنها از حق تابعیت در این کشور برخوردار نبوده بلکه پاسپورت سیاسی وی نیز سالیانست توقیف شده است. بحث من به سادگی این است که اگر امیر حیدری متولد سوئد بود و به همین جرم متهم میگردید به کجا اخراج میشد؟! ما در مقابل هر قانونی که آشکارا حقوق اجتماعی و فردی انسان را زیر پا می گذارد، ایستادگی و مبارزه می کنیم. اتفاقاً این دولت سوئد و دیگر دول اروپایی هستند که بر خلاف قانون برسمیت شناخته شده بین المللی در امر پناهندگان، عمل می کنند.

همبستگی: فکر میکنید

دولت سوئد با قصد اخراج امیر حیدری به ایران چه هدفی را تعقیب میکرد؟

عبدالله اسدی: دولت سوئد میخواست که اخراج امیر حیدری را وسیله ای برای اخراج هزاران پناهنده ایرانی از سوئد و دیگر کشورهای اروپایی قرار دهد. برای نمونه در حکمی که اداره مهاجرت سوئد برای اخراج وی صادر کرده بود کاملاً روشن و بدیهی بود که بند و بست بین دولت ایران و سوئد صورت گرفته و معامله ای بر سر پناهندگان ایرانی در جریان بوده است. چون در این حکم آمده بود که دولت ایران به آنها (دولت سوئد) گفته است که اوضاع در ایران فرق کرده، دیگر کسی در زندانها شکنجه نمیشود و اکثریت کابینه دولت نیز از اصلاح طلبان تشکیل شده است. و همچنین در این حکم آمده بود که با وجود حضور آمریکا در منطقه روند سیاسی و اصلاحات در ایران بهتر پیش میرود. از این نظر ما فکر نمی کنیم مشکلی هم برای امیر حیدری به وجود بیاید.

همبستگی: شما چه اقداماتی را برای جلوگیری از اخراج امیر حیدری انجام داده اید؟

عبدالله اسدی: ما به محض اینکه از طرف خانواده وی اطلاع پیدا کردیم که امیر در حال اخراج به ایران است، یک سری اقدامات را در دستور کار خود قرار داده و برای اجرای آنها دست بکار شدیم. اولین اقدام ما بیانیه ای بود که برای سازمانهای دفاع از حق پناهندگی، نهادهای انسانی و ارگانهای دولتی و مطبوعات فرستادیم و خواهان متوقف کردن فوری اخراج وی به ایران شدیم. مراحل بعدی اقدامات ما مراجعه و ارتباط مستقیم با بسیاری از سازمانهای مدافع حقوق پناهندگی بود، و همزمان در روزهای ۱۳، ۱۴ و ۱۶ ژوئن مردم را به شرکت در اعتراضات خیابانی فرا خواندیم. تجمع

اعتراضی روز چهارشنبه ۱۶ ژوئن، در مقابل روزنامه پرنیراژ یتوبوری پستن صورت گرفت که علیرغم تماس قبلی و مکرر دفتر فدراسیون و خودداری آنها از آمدن و تهیه گزارش، با بلند شدن صدای جمعیت تظاهر کننده و با شعار "اخراج امیر حیدری را متوقف کنید"، مجبور به آمدن و تهیه گزارش گردیدند که روز بعد نیز این گزارش، چاپ و منتشر شد.

همبستگی: چه سازمانهایی رسماً برای جلوگیری از اخراج امیر حیدری اقدام کردند؟

عبدالله اسدی: دفتر همبستگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در گوتنبرگ و به دنبال آن سازمان عفو بین الملل در سوئد بود که بر، نامه ای که سال ۹۷ در مورد نقض حقوق بشر و خطراتی که برای امیر حیدری پیش خواهد آمد تاکید مجدد و با بازگرداندن وی مخالفت کرده بود. با این وجود روز پنجشنبه ۱۷ ژوئن، دولت سوئد حکم اخراج امیر حیدری که از طرف اداره مهاجرت صادر شده بود را تأیید کرده و تأکید کرد که حتی اگر با هوایمای خصوصی هم بوده، وی را به ایران اخراج می نماید. بعد از ظهر همان روز با دخالت بخش پناهندگی سازمان ملل در ژنو، حکم اخراج وی متوقف شد. عامل سوم مردم بودند که چند روز پیپی در رادیوهای محلی و سراسری در سوئد، در مورد این مسئله و اهمیت جلوگیری از اخراج امیر حیدری صحبت کردند و به خیابانها آمدند.

همبستگی: اخراج امیر حیدری متوقف شده و در عین حال قرار بود روز شنبه ۱۹ ژوئن محکومیتش در زندان

تمام شود اکنون در چه موقعیتی بسر میبرد؟
عبدالله اسدی: بله، محکومیت امیر حیدری در زندان، روز ۱۹ ژوئن به پایان رسید اما به دلیل متوقف شدن حکم اخراج وی، از ادیش از زندان صورت نگرفت و بازداشت او برای یک دوره نا معلوم تجدید شد. اما قرار است که وی را از زندان به بازداشتگاه انتقال دهند.

همبستگی: فرق بین زندان و بازداشتگاه چیست؟

عبدالله اسدی: فرق چندانی ندارد. تنها تفاوتی که دارد این است که در زندان فقط با خانواده و نزدیکان خودش آنهم تحت کنترل پلیس می توانست تماس بگیرد اما در بازداشتگاه از این نظر آزاد تر است.

همبستگی: به عنوان آخرین سؤال از شما مطرح میکنم، فکر می کنید خطر اخراج وی کاملاً رفع شده باشد؟
عبدالله اسدی: هنوز نه. با توجه به دخالت بخش پناهندگی سازمان ملل در ژنو بررسی مجدد پرونده وی به عهده آنهاست اما دولت سوئد می تواند مجدداً شکایت کند.

رادیو و تلویزیون کانال جدید شروع بکار کرد

برنامه تلویزیونی ماهواره: تل آستار ۱۲
فدراسیون در کانال جدید
فرکانس: ۱۹۲۷۹
آغاز به کار کرد

آفای سی: ۲۲
کانال جدید هر شب از ساعت ۸ تا ۱۰
برنامه بخش می کند

همبستگی، صدای اعتراض و مبارزه پناهجویان را تکثیر و پخش کنید!

دیدار نمایندگان فدراسیون با رئیس دفتر حقوق بشر ترکیه در آنکارا

موجودشان، در خواست از سازمانهای بین المللی و موثر در امور پناهندگی، دخالت موثرتر در سمینارها و جلسات مربوط به جنبش پناهندگی مشترکا در دستورکاری دفتر حقوق بشر با فعالین فدراسیون در ترکیه و در سطح بین المللی قرار بگیرند

همبستگی فدراسیون
سراسری پناهندگان ایرانی
واحد ترکیه

۱۸ ژوئن ۲۰۰۴

متن سخنرانی نازیلا
در روز جهانی پناهنده

آگاه جهان است. حافظه ما هیچگاه یاری دهندگان خود را فراموش نخواهد کرد همانگونه که جنایتکاران نیز فراموش نخواهند شد. فقط در فردای آزادی است که مردم جهان از افشاء شدن جنایات این رژیم انگشت حیرت بدهان خواهند گرفت. تا آن زمان ما منتظر نمیانیم و مانند انسانهای شلاق خورده فریادهای زجر خود را نزد وجدانهای بیدار جهان خواهیم برد. بگذار فریادهای ما بگوش جهانیان برسد. بگذار جمهوری رسوای اسلامی رسواتر گردد. بگذار انسان تحت ستم یاری گردد. بگذار حقیقت گفته شود و تاکید گردد ما را در محکوم نمودن این نوع حکومت حاکم جمهوری اسلامی یاری کنید.

بوضوح دردهای پناهندگی را در چهرهای پناهندگان، هر انسان شرافتمندی می تواند احساس کند و کوچکترین حرکت اومانیستی در عملکرد این سازمان وجود ندارد و در سخت ترین و بحرانی ترین شرایط سازمان ملل ما را از کوچکترین حقوق و مزایا محروم می سازد. همچنین نمایندگان فدراسیون خواهان نوشتن نامه اعتراضی از سوی این دفتر به تمام سازمانهای مدافع از حقوق پناهندگی شدیم که باید ماهیت و عملکردهای این سازمان که نام مدافع حقوق بشر را بر خود نهاده را برای جهانیان افشا نمایند. در پایان این دیدار قرار بر این شد که فعالیتهای مشترک دفتر حقوق بشر با فعالین فدراسیون در ترکیه و در سطح بین المللی در دستور کار بعدی قرار بگیرند، از جمله درخواست از سازمانها و سفارتهای کشورهای پناهنده پذیر در ترکیه، انتشار آدرسهای دفاتر حقوق بشر و در دسترس گذاشتن کل پناهندگان و سازمانهای مختلف، ترجمه قوانین مختلف پناهندگی و قوانین دولت ترکیه به زبان ترکی، پیگیری مسئله ۱۰۷۰ پناهنده ایرانی که از شمال عراق وارد ترکیه شده اند و مشکلات خاص این گروه، پیگیری کیسهای فریده اسدی، نازلا زمانی، سهیلا پردل و محمد خودسوز، فشار بر سازمان ملل مستقر در ترکیه برای تغییر قوانین کاری و

جمهوری اسلامی بحث را ادامه دادند. چنور محمدی در توضیحاتی در مورد عملکرد سازمان ملل دفتر وان، پروژه زنان پناهجو در ترکیه و عدم همکاری سازمان ملل با دفتر حقوق بشر شعبه وان و نازیلا زمانی با توضیحات مفصلی در مورد وضعیت عمومی زنان در جمهوری اسلامی، ظلم و ستمی که بر آنان روا و جاری است، و اکنون این ظلم و ستم و حق کشی از سوی دفاتر سازمان ملل بطور مظاعفی بر زنان پناهنده و پروسه پناهندگی آنان موجود است. سهیلا پردل در ادامه سخنان نمایندگان بر ضرورت هر چه بیشتر دفاع از حقوق مسلم کودکان، نبودن امکانات تحصیلی و رفاهی در زندگی پناهجویی و ضربه های ناشی از ماندن طولانی در پروسه پناهندگی، و در ادامه به واقعیهایی در مورد جامعه پناهجویی که هر روزه با آن دست و پنجه نرم می کنیم اشاره نمود. علیرضا عارف با اشاره به اینکه بر اساس وجود مشکلات و بحرانیات دامنگیر جامعه پناهندگی، باید جدیتر از قبل به جنگ با یو ان برویم، بدلیل عملکردهای غیر استاندارد سازمان ملل، به بازی گرفتن سرنوشت پناهجویان و فراریان از جهنم جمهوری اسلامی و با پیشه گرفتن سیاستهای حیلہ گرانه از زیر بار مسئولیت پناهندگان شانه خالی می کند که پناهنده در پروسه پناهندگی آسیب می بیند، و

شدند که همیشه از سازمان ملل خواسته ایم که در جلسات مربوط به مسائل پناهندگی، نمایندگان پناهندگان و فدراسیون را دعوت نمایند که خود مشکلات خودشان را بیان نمایند. سپس دبیر فدراسیون در مورد وضعیت بسیار سخت زنان پناهجو و پروژه های فدراسیون در این زمینه را خاطر نشان نمود که در آینده نزدیک علیه سازمان ملل کمپین بین المللی در دستور کارمان می باشد که بنا به پیشنهاد این دفتر مشکلات زنان و کودکان پناهنده را هم باید مد نظر داشته باشیم. در ادامه بحثی هم در مورد قوانینی که الان سازمان ملل و بر اساس قوانین سال ۱۹۵۱ ژنو با پناهندگان رفتار می کنند را ارائه نمود که بسختی مورد بحث ما می باشد و نمی شود و نمی توان جمهوری اسلامی را در این ۲۴ سال و ماهیتش را با همان قوانینی که بعد از جنگ جهانی دوم و جنگ سرد در اروپا بود را معیار قبولی اکنون پناهندگان قرار دهند و خواهان تغییر در این بندها می باشیم. در بخش دوم این دیدار تک تک نمایندگان مباحث مهمی را با این دفتر تبادل نمودند. که بابت شدیدی اشاره به وضعیت ایران و ماهیت رژیم جمهوری اسلامی، رفتارهای سازمان ملل و تناقض در عملکردشان، دادن حق پناهندگی بدون قید و شرط به فراریان از

امروز ۱۸ ژوئن ۲۰۰۴ طی یک دیدار ۳ ساعته نمایندگان دبیرخانه مرکزی فدراسیون واحد ترکیه با رئیس دفتر حقوق بشر ترکیه دیدار و گفتگو نمودند. در این دیدار دبیر فدراسیون، مسئول پروژه زنان پناهجو چنور محمدی، علیرضا عارف، نازیلا زمانی، سهیلا پردل، بایک شدیدی حضور داشتند. در ابتدا از طرف دبیرخانه فدراسیون واحد ترکیه، سهیلا پردل، او لادی یک دسته گل را به پاس خدمات این دفتر و آقای حیدر به ایشان تقدیم نمودند، در ابتدای دیدار از این دفتر خواستار دخالت و فشار این دفتر برای اقدام به آزادی محمد خودسوز که دیروز و با هماهنگی سازمان ملل در دم این سازمان دستگیر شده بود را نمودیم. بعدا در مورد روز جهانی پناهنده و برنامه های مشترک فعالین فدراسیون و این دفتر مورد بحث و گفتگو قرار گرفت که قرار است روز ۲۰ ژوئن کمیسیون دفتر حقوق بشر نامه سرگشاده ای را در مورد روز پناهنده، مشکلات آنان و برخوردهای سازمان ملل به میدیای ترکیه بنویسند و همچنین خواهان این باشند که قوانینی که الان سازمان ملل با آنها کار می کنند را تغییر بدهند و شرایط بهتر و انسانی را سوای چهار چوبه کنونی فراهم سازند که در آن حقوق انسانی کاملار رعایت شود و پناهندگان مجبور به انتخاب راههای غیر قانونی و خطیر نشوند. همچنین ایشان متذکر

همبستگی، صدای اعتراض

و مبارزه پناهجویان را

تکثیر و پخش کنید!

اطلاعیه برگزاری دهمین کنفرانس سالانه همبستگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

دهمین کنفرانس سراسری فدراسیون در روزهای ۳۰ و ۳۱ ماه جولای و ۱ اوت در آلمان برگزار می شود.

نظم نوین جهانی و حق پناهندگی

موضوع کنفرانس است. ضوعات و زیر تیترهای اصلی مباحث سخنرانان اصلی در این کنفرانس در اطلاعیه های بعدی به اطلاعاتان خواهد رسید. علاوه بر این، گزارش سالانه و ارزیابی از فعالیتهای فدراسیون در دوره گذشته، افق و دورنمای کار و فعالیتهای فدراسیون از مباحث مهم این کنفرانس سالانه می باشد. از عموم انسانهای آزادیخواه، احزاب و سازمانها و نهادهای مدافع حقوق بشر و حقوق پناهندگی دعوت می کنیم در این کنفرانس شرکت نمایند. شرکت عموم در این کنفرانس آزاد است. کنفرانس علنی می باشد.

برای اطلاعات بیشتر از نحوه و چند و چون برگزاری کنفرانس می توانید از طریق شماره تلفن های زیر با ما تماس بگیرید.

۰۰۴۹۱۷۲۵۳۵۰۹۶۴

ایمیل:

pramzanali@yahoo.de

farshadhoseini@yahoo.com

همبستگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی

۱۸ خرداد ۱۳۸۳ برابر با ۷ یونی ۲۰۰۴

همه چیز مشترک هستند و تنها تفاوت این است که رژیم ایران بیشترین سرکوب را نثار مردم خودش میکند. بسیاری از ما از شکنجه و زندان و مرگ گریخته ایم و یا حداقل از آینده مرگ آور خود فرار کرده ایم. روزها و شبها برای ما با درد و رنج میگذرد اما برای دوستانمان در ایران با شکنجه و سرکوب و ترس. ما حداقل نیم زبانی برای فریاد داریم ما برای صلح و آزادی و برابری مبارزه میکنیم. رژیمی که یکصدویست هزار مخالف خود را اعدام کرده است و بزرگترین ترور کننده مخالفان خود در جهان است به اقرار رژیمهای سرمایه داری جهان بزرگترین حامی تروریسم در حال حاضر میباشد. قلبها و دستهای سرد، مشتاق دستهای حمایتگر و جدانهای ← ۳

درناکتر خواهد داشت. ما نیز انسان هستیم. ۴ تا ۵ میلیون ایرانی از ۱۹۸۰ به بعد از جمهوری اسلامی فرار کرده اند و اکثریت آنان جرات بازگشت به ایران را ندارند. بزرگترین باندتهای قاچاق انسان سرگرم انتقال فراریان از ایران به سایر نقاط جهان هستند، در این راه هزاران نفر به گونه ای دردناک در دریاها و سرمای کوهها جان خود را از دست داده اند. دادگاههای بسیاری از کشورها از آلمان تا ترکیه و آرژانتین با مدارک قطعی مقامات ایران را بجرم ترور مخالفین خود درخارج محکوم کرده اند و رژیم اسلامی خم به ابرو نمی آورد. رژیم ایران باید به زیاله دان تاریخ انداخته شود این رژیم، شایسته میلیونها انسان قرن بیست و یکم نیست. دولتهای سرکوبگر مانند اسرائیل برای تکمیل جنایاتشان باید از حکام ایران درس گرفته باشند. اینها در

میسوزند. زنان ایران بدون سرنگون ساختن این رژیم سرکوب و آپارتاید جنسی حتی حق برداشتن روسریهایشان را نیز ندارند. هر اندک بهبود در وضعیت زنان به سرنگونی این رژیم ضدزن گره خورده است. رژیم ایران از محدود کشورهایی است که نوجوانان زیر ۱۸ سال را هم اعدام میکند. شلاق زدن نوجوانان عادت روزانه دادگاههای آنان است. جمهوری اسلامی بزرگترین زندان روزنامه نگاران در خاورمیانه است. لذت سخن گفتن و فریاد زدن و حتی لذت اندیشیدن آزادانه در تنهایی بر دلهای مردم ایران مانده است. لذت بلند کردن یک پرچم سرخ و یا حتی سفید، لذت تشکیل یک حزب و یا گروه و یا سندیکا و یا حتی یک تعاونی آزاد از تمام لذتهای دنیا برای ما عاقبتی

روز جهانی پناهنده در ترکیه چه کردیم؟

الملل ترکیه و محمد دمیر وکیل عفوبین الملل ترکیه از نمایندگان ما دیدن کرد. تعداد زیادی از دختران و پسران جوان در مورد چگونگی عضو شدن در حزب و فدراسیون سوال کردند. این نمایندگان تا ساعت ۶ عصر ادامه داشت و در ضمن برنامه دنیای بهتر و نامه فدراسیون بزبان ترکی دربین بازدیدکنندگان پخش شد. در پایان مراسم یک رپرتاژ بزبانهای فارسی و ترکی ترتیب داده شد که فیلم آن به دبیرخانه مرکزی فدراسیون و کانال ۲۴ ساخته کانال جدید ارسال خواهد شد.

متن سخنرانی نازیلا در روز جهانی پناهنده

به احزاب، سازمانها، سندیکاهای و نیروهای مترقی ترکیه فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در دفاع از حقوق انسانی و مدنی پناهندگان فعالیت میکند و بیان کننده شدت ستمهای وارده بر مردم ایران است. روش کار ما اتحاد و جلب حمایت از نیروهای مترقی و وجدانهای آگاه جهان است. ما بوسیله کمپین های بین المللی با سازمانهای بین المللی متعددی همکاری کرده و عرصه دفاع از پناهندگان را گسترش می دهیم. تا بحال چنین کمپین هایی جلوی اعدام چندین نفر در ایران و حتی دیگر نقاط جهان را گرفته است و مانع اخراج و دیپورت هزاران انسان به میعادگاههای شکنجه شده است. پس از استقرار رژیم وحشت در ایران از ۱۹۸۰ به بعد هر ساله سازمان ملل جمهوری اسلامی را محکوم کرده است. جمهوری اسلامی اولین کشور اعدام کننده انسان در جهان است. روزانه هزاران نفر در دادگستری های این رژیم شلاق زده میشوند. قطع دست و پا وظیفه دادگاه های آنهاست. جمهوری اسلامی بزرگترین اعدام کننده زنان در جهان است، رژیمی که ادعای بالا بردن مقام زن را داشته است. مقامی بالاتر از جوبه دار پیدا نکرده است. زنان ایران بالاترین آمار خودکشی در جهان را دارا هستند، این زنان در آتش قوانین تبعیض آمیز ایران و فرهنگ حیوانی مردسالار که توسط رژیم ایران حمایت و شعله ور میگردد،

زنان ترکیه و حزب ای. اس. پی با تجمع در محل نمایشگاه و سردادن شعارهایی علیه سیاستهای ضد پناهندگی یونان و شعار پناهندگی بی قید و شرط برای همه پناهیویان به حمایت از ما پرداختند. در ابتدای کار و در حضور تعداد زیادی از خبرنگاران نشریات و شبکه های تلویزیونی که این مراسم را پوشش میدادند. من متنی را از طرف فدراسیون به احزاب و سازمانها و سندیکاهای ترکیه به زبان ترکی قرائت نمودم که مورد تشویق پی در پی حاضرین قرار گرفت. سپس بایک شدیدی همین متن را به زبان فارسی قرائت نمود. فعالین فدراسیون با نمایش عکسهایی از اعدام زندانیان سیاسی، سنگسار، عکسهایی از افسانه نوروژی، کبری رحمانپور، شهلا جاهد، فادیم شاهیندل، عکسهایی از تیرباران مخالفین، حمله به خوابگاه دانشجویان در ۱۸ تیر ۷۸ عکسهایی از منصور حکمت، آرم فدراسیون و تراکتهای حزب به کار خود ادامه دادند. در این بین حضور نیروهای اطلاعاتی و پلیس ترکیه و نیروهای سفارت ایران و جاسوسان جمهوری اسلامی نیز به چشم میخورد. نکته قدرت این حرکت افشای جمهوری اسلامی در بطن سکوت رسمی و دولتی موجود در ترکیه علیه جمهوری اسلامی بود. و این یک موقعیت ویژه در عرصه فعالیت مادر ترکیه بود. ما توانستیم این سکوت را بشکنیم و پرچم حزب منصور حکمت را بلند کنیم. به جرات میتوان گفت در بین ۲۰ نمایشگاه حاضر در آن محل، تنها نمایشگاهی که نظرها را به طرف خود جلب کرد نمایشگاه ما بود. من در طول کل ۴ ساعتی که نمایشگاه برقرار بود به زبان ترکی در حال شرح دادن عکسها به حضار و بازدیدکنندگان بودم. ساعت ۴ عصر لونت کورکوت رئیس عفوبین

تظاهرات گسترده ایرانیان در اعتراض به حکم اخراج امیر حیدری

تصاویری که همراه این گزارش میبینید از تظاهرات ۱۶ ماه ژوئن در مقابل ساختمان روزنامه پنبوری پستن، در شهر گوتنبرگ میباشد.

امیر حیدری پس از ۲۵ سال اقامت در سوئد، در خطر اخراج به ایران قرار گرفته است. او متهم به قاچاق انسان، از جمله انتقال پناهندگان ایرانی به اروپا میباشد. موضوع اخراج امیر حیدری در طی هفته گذشته، موج عظیمی از اعتراض ایرانیان را برانگیخته است.

در شهر گوتنبرگ سوئد، طی روزهای ۱۳-۱۴ و ۱۶ ژوئن ایرانیان دست به اعتراض زدند. همبستگی، فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی در گوتنبرگ ضمن نوشتن نامه ای به سازمانهای انسانی و رسانه های گروهی، در صف اول این اعتراضات، مردم را به شرکت در آنها دعوت کرده است

سرزمین من کجاست؟ من کجایی ام؟

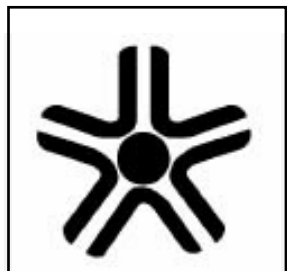
احمد نوری

من یک پناهنده افغانی هستم. بیش از ۲۰ سال در بدترین شرایط در ایران زندگی و کار کردم. سرمایه داران این مملکت با استفاده از فقدان کمترین حقوق تعریف شده برای پناهندگان افغانی ما را به کار و زندگی در شرایطی حتی پایین تر از دیگر کارگران ایرانی کشاندند. من ۳ میلیون همنوع من در کوره های آجر پزی در شرکتهای ساختمانی، در مرغداریها، در باغهای پسته و در مزارع کشاورزی در سراسر ایران برای ۷۰ یا ۸۰ تومان روزانه بیش از ۱۰ ساعت عرق ریختم و زور شنیدیم. بعید میدانم که برگزار کنندگان این کنفرانس آقای لاجوردی و آقای داریوش اقبالی حتی برای ۱ ساعت بتوانند در دخمه ها و زاغه هایی که من و صدها هزار کودک همسن و سال من زندگی کردند، دوام بیاورند. من بیش از آقای لاجوردی و داریوش در این مملکت عرق ریختم و ثروت ایجاد کردم و زور شنیدم. آنزمان که من و اکثریت قاطع زحمتکشان و

کارگران افغانی در سراسر ایران مشغول ساختمان سازی و تولید مواد غذایی بودیم، مطبوعات و مقامات دولتی ایران از ما چهره دزد، قاچاقچی، آدمکش، منشا و ناقل بیماریهای مسری و مقاربتی تصویر کردند. گمان نکنم که آقای لاجوردی در هیچ جای دنیا بدلیل پیشینه ایرانی اش در مغازه نانوايي برای خریدن نان در عذاب بوده. اما من بودم. شب ها وقتی خسته و کوفته از کار شاق آجرپزی میامدم نانوايي های بودند که فقط بخاطر حک شدن مهر افغانی در پیشانی ام از فروختن نان به من ابا میکردند. اما من در آن سرزمین ماندم و ذره ذره خشت خشت ساختمان ساختم جاده درست کردم آجر پختم و مرغ و جوجه و گندم تولید کردم. پس از ۲۰ سال حالا به من میگویند وطن ات افغانستان است. افغانستان در شرق ایران است. تو افغانی هستی. کرور کرور مردم را به همین دلیل بچه اشان را زیر بغلشان گذاشته و روانه وطن عزیزشان افغانستان

کردند. بعضا حتی اجازه خداحافظی به نزدیکانشان هم ندادند. من باز ماندم. با تمام تهدیداتی که شدم. چون فکر میکنم حق من در این سرزمین بیش از اون آخوندهای آدمکشی است که بدون شکنجه و زندان و دست و پا بریدن و اعدام کردن لحظه ای در آن سرزمین و در هیچ سرزمین دیگری میتوانستند حیات داشته باشند. من ماندم چون زندگی ام را با خون و عرق ام در این جغرافیا کاشته ام. من ماندم چون تمام ساختمانها و جاده ها و راههای که ساخته ام مانده اند. اجازه ماندن من نه در دستهای راسیستی جانیان اسلامی است و نه در توشه های تئوریک ناسیونالیستی آقای لاجوردی است. هزاران کودک ما را از حق تحصیل محروم کرده اند. لام تا کام آقای لاجوردی باز نشد.

کنفرانسی با این عنوان نگذاشت. اطلاعیه ای صادر نکرد. زنان ما را در گونی می پیچند و روانه افغانستان میکنند، جناب داریوش کلامی از آنها بزبان نیاورد. در سیستم فکری هر جریانی که خاک مقدم شود انسان زنده میشود. براحتی میتوان در این سیستم فکری انسان را جارو کرد. میتوان به تمام زحمات و عرقهای ۲۵ ساله اش با یک کلمه هويت خط سیاه کشید. اما انسان شناسنامه کهنه نیست. انسان در قرن بیست هویتم مرز و کوه و دشت نیست. سرزمین انسان هر جایی است که کار میکند. هر جایی که برای زندگی انتخاب کرده است. من نه پناهنده ام نه افغانی ام نه ایرانی. من انسانم. سرزمینم، زمینی است که در آن کار و زندگی میکنم. و به هیچ کس اجازه نمیدهم که بر روی هويت انسانی ام و حق انسانی ام و زندگی انسانی ام خاک بپاشد.

جلوی دیپورت یک پناهنده از ژاپن را گرفتیم

جمال صابری

جریان دستگیری و لغو حکم دیپورت علی

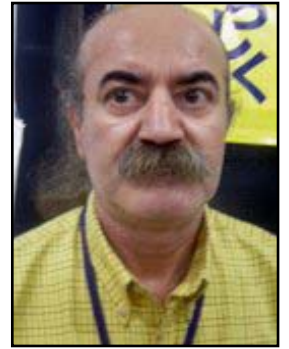
بمحض دریافت خبر دستگیری و دیپورت حکم علی پناهنده کرد ترکیه از سوی وکیل وی و سازمانهای پناهندگی این موضوع را بلافاصله به اطلاع امنستی و سایر سازمانهای انسان دوست و مترقی در ژاپن رساندیم. تمامی این سازمانها سریعاً اعتراض کردند. صبح روز بعد از دستگیری علی که وقت دیپورتش بود قرار شد همگی در برابر اداره مهاجرت مرکز دیپورت محل بازداشت علی تجمع نماییم. اول صبح و پیش از تجمع در مقابل آده مهاجرت خبر مسرت بخش لغو دیپورت علی را از وکیلش گرفتیم. عملی شدن دیپورت علی میتوانست موج جدیدی از دیپورت و اخراج را با خود به همراه داشته باشد. ما پیروز شدیم و این پیروزی در حالی صورت گرفت که حتی برای علی در هواپیما صندلی هم رزرو کرده بودند. پس از لغو دیپورت توجهات مسخره اداره مهاجرت در دستگیری علی اسباب جوک و شوخی و خنده ما شده بود. به اصطلاح سوء تفاهم پیش آمده بود. اما علی هنوز آزاد نگردیده است. وی از همان ابتدای دستگیری اعلام اعتصاب غذا کرده که متأسفانه هنوز ادامه دارد ما نگران سلامتی علی هستیم. وی پیش از این مدت ۳ سال و ۳ ماه در زندان آده مهاجرت محبوس بوده است در اینمدت سه ماه تمام دست به اعتصاب غذا زده که بخاطر آن ۳۰ کیلو وزن کم کرده است. الان وضع جسمی علی به هیچ وجه خوب نیست حمایتهای فوری برای نجات علی همچنان ادامه دارد. زنده باد اتحاد منسجم پناهجویان

پیش بسوی یک دنیای بهتر

بعد از ۱۵ سال زندگی میخواهند

پرتم کنند

مصاحبه جمال صابری با یک پناهجوی ایرانی در ژاپن

مصاحبه ای داشتیم با یک پناهجوی ایرانی که مدت سه سال و دوماه در زندان اداره مهاجرت واقع در اوشیکو محبوس بوده است. در همینجا لازم میدانم بگویم که این دوست ما الان با بیماری فحیح پوستی که یک بیماری رایج در زندان یوشیکو هست روبروست. به گفته پزشکان این بیماری که علت آن نیز شدت استرس میباشد. شاید از هر ۱۰۰ هزار انسان یک نفر به آن مبتلا شود. اما در طی این سالها تا کنون دهها تن در زندانهای اداره مهاجرت بدین بیماری مبتلا گشته اند. متأسفانه طبقه مداوای آن نیز هنوز کشف نشده است. **جمال:** لطفا خودت را معرفی کن و بگو چه مدتی است که در ژاپن هستی؟ **فریدون:** من فریدون علیزاده پارسیان مهندس دکوراسیون و مدت ۱۵ سال است که در ژاپن هستم. **جمال:** چرا مجبور به خروج از ایران شدید؟ **فریدون:** با آغاز سرکوبهای سیاسی آزادیخواهان و برابری طلبان انقلاب مردمی، و همراه با اوج گیری اذیت و آزار در خیابانها، حمله به زنان، دستگیریها، شکنجه و اعدامهای گسترده توسط جانیان اسلامی من نیز بمنظوری افشاگری شروع به فعالیت کردم.

نیز با پاسپورتی که با نام جعلی بدست آوردم موفق به خروج از ایران شدم.

جمال: فکر میکنی که اینجا بچه ها آزادی و خوشبختی را بدست آورده اند؟ خود تو چطور؟

فریدون: اکثرا از اینکه از زیر فشارهای حاکمیت مذهبی خلاص شده اند خوشحال بودند. اما در مورد خوشبختی شان بسیار جای تامل است. فکر نمیکنم هیچ انسانی با ۱۰ الی ۱۶ ساعت کار شاق احساس خوشبختی و رضایت در زندگی کند. اقتصاد ژاپن از آغاز دهه نود سرازیری خود را شروع کرده است. برای تخفیف دادن به این بحران اقتصادی، نیاز به نیروی عظیم کار ارزان داشتند. برای سلب مسولیت از هرگونه حقوق اجتماعی و تحت پوشش قرار دادن کارگر مهاجر در قوانین کار این جامعه درها را به روی کارگر محروم جهان سومی باز گذاشتند. در این شرایط سهم کارگر مهاجر، انواع کارهای کثیف، شاق و خطرناک (معروف به سان کی) بود. بدون آنکه هیچ قرار داد کاری در میان باشد. این بی حقوقی های رسمی بالاخره گریبان مرا هم گرفت. دو سال بود که در یک کارگاه کوچکی میکردم. هیچ حقوقی دریافت نکرده بودم تا اینکه صاحب کار بر اثر بیماری مرد. خانواده اش برای آنکه از شر من خلاص شوند مرا که غیرقانونی بودم به پلیس فروختند. **جمال:** چرا پس از ورود به ژاپن درخواست پناهندگی نکردی؟ **فریدون:** از همان ابتدا قصد ماندن در ژاپن را نداشتم. تمام تلاشم این بود که از طریق دوستانم به کانادا منتقل شوم. اما این کار زمان لازم داشت. با توجه به وضعیتی که در ژاپن داشتم ارتباطم با دوستانم قطع شد. از طرف دیگر از پناهنده پذیری دولت ژاپن نیز اطلاعی نداشتم تنها راه چاره با همه مشکلات زندگی مخفی بود. **جمال:** وضعیت بعد از دستگیری چطور بود؟

تحصن پناهجویان در شهر لایپزیگ ادامه دارد

سه زبان آلمانی، فارسی و عربی در میان مردم پخش گردید. کماکان پلاکاردها و عکس زنانه که در ایران به اعدام محکوم شده اند، نظر هر عابر پیاده ای را به خود جلب می کرد. از طرف بخش زنان سازمان "ام ال پ د" نماینده ای در جمع متحصنین حضور داشته و با تحصن کنندگان اعلام پشتیبانی کرده و در مورد وضعیت زنان در ایران صحبت کرد. تحصن پناهجویان در شهر لایپزیگ ادامه دارد و این در ادامه اقدامات اعتراضی فدراسیون علیه سیاستهای ضد پناهندگی دولت آلمان است.

همبستگی فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی- واحد آلمان

۲۱ ژوئن ۲۰۰۴

همبستگی، صدای اعتراض

و مبارزه پناهجویان را

تکثیر و پخش کنید!

فریدون: پلیس برای تسریع در امر دیپورت تصمیم داشت که با سفارت ایران تماس بگیرد. اما همانطور که گفتیم پاسپورت من با نام جعلی بود و ۱۵ سال بود که از تاریخ اعتبارش هم میگذشت. در همان اداره پلیس درخواست پناهندگی ام را دادم. یک مصاحبه سطحی و سرسری با من صورت گرفت و من رد شدم. پس از انتقال به زندان اداره مهاجرت هم فقط یکبار از سوی سازمان ملل برای مصاحبه آمدند که مدتی بعد پاسخ ردی دریافت کردم و دیگر هیچ.

جمال: گفتی که در زندان اداره مهاجرت (یوشیکو) از طرف سفارت برای ملاقات آمدند موضوع چی بود

فریدون: نمیدانم چرا سفارت باید از وجود من در یوشیکو با خبر باشد بهرحال من ملاقتشان را رد کردم.

جمال: بعنوان آخرین سوال اگر درباره برادرت که دستگیر شد صحبتی داری بگو؟

فریدون: سال گذشته وقتی که وکیل به ایران سفر کرده بود. برایم خبر کشته شدن برادرم را در سانحه اتومبیل آورد. مسلما هیچ کس در این قتل دستگیر نشده است. این اتفاق از نظر من مشکوک بود چراکه همزمان با محبوس سفارت به ملاقتم بوده است.

جمال: خیلی ممنون از اینکه وقتت رو در اختیار ما گذاشتی امیدوارم که بدینطریق دوستانی که انتظار داری را پیدا کنی.

فریدون: خیلی ممنون امیدوارم من هم تماسم با تو و همبستگی ادامه داشته باشد.

ای کاش کمی بیشتر می ماندی و تحمل میکردی

نامه سرگشاده نوشین
جنگین به خانم نگنتا
ژورنالیست سوندی

سلام آگنتا

وقتی مقاله ات را خواندم از طرفی خوشحال و از بسیاری لحاظ افسوس خوردم و ساعتها در تنهایی خود به خاطر درد هموطنانم گریستم ، افسوس از اینکه ای کاش به جای سه هفته ، میتوانستی سه ماه یا سه سال در ایران زندگی میکردی و در این مدت آن جهنم سیاه را تحمل میکردی شاید تو به عنوان یک ژورنالیست بیطرف زجری را که ۷۰ میلیون مردم اسیر و در بند ایرانی تحمل میکنند را به هنگام بازگشتت به مردمان از ادیخواه و دموکراتت بفهمانی تا شاید حد اقل حرفهای تو را به عنوان یک هموطن بیطرف باور میکردند. مقاله ات را به خاطر زنی نوشته بودی که در روز روشن در خیابان در چند متری در مقابل چشمانت دستگیر شده بود تنها به جرم بودن با دوست پسرش ، بودن با عشق و احساسش ، پس اگر ۳ ماه آنجا میماندی مقاله ات را برای کودکانی مینوشتی که برای سیر کردن شکم خود و خانواده اش خود فروشی میکنند ، بخاطر کودکانی مینوشتی که شبها تا سپیده صبح به جای آنکه در رختخواب گرم و نرم رویاهای کودکانه شان را دنبال کنند جلو رستورانهای شیک و مدرن برای لقمه ای نان به گدایی مشغولند ، برای دخترانی مینوشتی که به

همجنسگرایی مینوشتی که ناخواسته به دلیل بوجود آمدن در یک جسم دیگر باید سالها مورد توهین و تحقیر و لعنت مردم قرار میگیرند و سالها ترف به صورتشان پرتاب میگردد و در انتها اگر مثل کیان خودشان را به کشور دموکراسی برسانند به دلیل آنکه ژورنالیستی نبود که از وضع اسفبارشان گزارش بدهد بعد از گرفتن جواب اخراج از کشور آمل و آرزوهایشان از ترس و نفرت برگشتن به آن جهنمی که ۵۰ سال آنجا و توهینهایش را تحمل کرده بودند دست به خودکشی میزنند. آگنتای عزیز ای کاش بیشتر در ایران میماندی شاید خیلی بیشتر از این چیزها که فهمیدی میفهمیدی و پی به خیلی جنایات میردی که از چشم هر بیننده تیزبینی برای مدت ۳ هفته دور میماند ، باید حداقل ۳ سال در آن جهنم زندگی میکردی تا میفهمیدی که در ایران تنها ۴۰ روز عزاداری نیست بلکه ۳۶۵ روز عزاداری است ، عزا برای امامان و عزیزان کشته شده و برای زندگی سخت و دشوار و جوانیهای از دست رفته و تباه شده .

اگر ۳ سال در ایران زندگی میکردی میفهمیدی که نه تنها برای یک شهید قدیمی که هزار سال پیش مرده است بر سر وسینه میزنند بلکه هنوز در قرن ۲۱ مملکت ایران بر طبق قوانین ۱۴۰۰ سال پیش همین شهید قدیمی اداره میشود و مجازاتهاها همگونه است و دستها و گردننها در میدانها قطع میشود .

حال متوجه شدی که چرا آرزو داشتیم فقط ۳ ماه تا سه سال میتوانستی در آن جهنم بمانی نه بیشتر زیرا میدانم که شما کسانی که در اروپا ، در مهد تمدن و آزادی بزرگ شده اید توان تحمل بیشتر از این را ندارید و این تنها آرزویی بود که در قلم داشتیم شاید آرزویی دست نیافتنی باشد زیرا میدانستیم وقتی بعد از این مدت که به مملکت خود برمیگشتی مطالبی بسیار بسیار جالبتر و وحشتناکتر از

اینهایی که در این سه هفته دیده بودی با خودت به سوقات میآوردی که شاید ، شاید چشم و گوش کسانی را که در راس کارهای مهاجرتی قرار دارند و فکر میکنند که کسانی که از آن جهنمی که تو تنها سه هفته در آن بوده ای و گریخته اند را دروغ نمیپنداشتنند و باورششان میکردند و اینقدر راحت سرنوشت مهاجران را به بازی نمیگرفتند و با روح و احساس و عواطف له شده انسانها فقط به عنوان کاغذ پاره های که به نام کیس در اداره مهاجرت تلنبار شده است برخورد نمیکردند .

اداره مهاجرت تلنبار شده است برخورد نمیکردند . در خاتمه مطلبم میخواستم صمیمانه و صادقانه از تو تشکر کنم که در این مدت کوتاه مطالب جالبی از کشور من ایران به عنوان سوقات ، سوقاتی تلخ برای هموطنانت به ارمغان آوردی .

با تشکر و سپاس

نوشین جنگین زنی ۳۸ ساله ، گریخته از جهنمی که تو تنها سه هفته از آنرا تحمل کردی .

گزارش روز جهانی پناهنده در ژاپن

و بخش اعلامیه در مرکز این شهر برپا شد. در پیوند و حمایت از ۳۱ پناهجوی اعتصابی بازداشتگاه اداره مهاجرت این شهر شرکت کنندگان در برنامه نیز اعلام یک روز اعتصاب غذا نمودند. استقبال عمومی از برنامه بسیار عالی بود.

مردمدر ابعاد وسیعی اعلامیه ها را دریافت کرده و طومارهای اعتراضی را نیز امضا می کردند. تا پایان روز بعد نیز این برنامه ادامه داشت.

در مرکز همین شهر همراه با بخش اطلاعاتیه و سخنرانی بعمل آمد. صداهاتن از مردم عادی کارگران و حتی کارمندان و مستخدمین اداره مهاجرت اعلامیه های ما را دریافت و طومارهایمان را امضا کردند.

۱۹ و ۲۰ یونی:

به ابتکار سازمان حمایت از پناهندگان شهر یوشیکو و همکاری ما برنامه هایی همراه با میز کتاب سخنرانی

تحصن پناهجویان در شهر لایپزیک ادامه دارد

آخرین اخبار از اوضاع سیاسی در ایران و اعتراضات مردم ایران را به اطلاع عموم رساند. سعید اعضا از زاده دبیر واحد فدراسیون در شهر لایپزیک نیز در این جمع سخنرانی کرده و در مورد وضعیت پناهجویان ایرانی و تعرض هر روزه دولت آلمان به جمع اطلاعاتی را ارائه داد. این در حالی بود که دهها نفر دیگر از متحصنین پشت میز کتاب تحصن با مردم در بحث و گفتگو بودند. در این روز بیش از ۲۰۰۰ نسخه از اطلاعیه های فدراسیون به پرداخت و در عین حال

تحصن پناهجویان در شهر لایپزیک روز دوشنبه در میدان مرکزی شهر لایپزیک " ابرت پلاتس " با حضور پناهجویان و سازمانهای مدافع حقوق پناهندگی ادامه یافت. تعداد زیادی از دانشجویان دانشگاه لایپزیک از چادر و میز متحصنین دیدن کردند و طومار اعتراضی فدراسیون را علیه نقض آشکار حقوق پناهجویان امضا کردند. در این مدت محمد شکوهی برای حاضرینی صحبت کرد و به سیاستهای ضد انسانی و ضد پناهندگی دولت آلمان پرداخت و در عین حال

صدایی دیگر در کنفرانس سازمان ملل

سخنرانی نازیلا در خصوص زنان پناهجو در سالن آمستردام
در مراسمی که از طرف UN ترتیب داده شده بود.

گزارش روز
جهانی پناهنده
در ژاپن

جمال صابری

همانطور که قبلا اطلاع دادم در روز ۱۶ یونی از سوی امنستی و کلیه سازمانهای حمایت از پناهندگان اعلامیه هایی بمناسبت روز جهانی پناهندگان صادر شده بود بر اساس این اعلامیه ها قرار بود که بمدت سه روز (۱۸ تا ۲۰ یونی) تظاهراتی اعتراضی در سراسر ژاپن بر علیه سیاستهای پناهنده پذیری دولت، بازداشت طولانی مدت پناهجویان (یک الی سه سال) کمبود تسهیلات درمانی و پزشکی در داخل بازداشتگاهها برپا گردد. در زیر گزارش دقیق این فعلیتهای باطل اعلام میرسد:

۱۸ یونی:

در اینروز دههاتن از پناهجویان برمه ایی. کردهای ترکیه و ایرانی (اعضا و فعالین فدراسیون در ژاپن) به همراه اعضای سازمانها حمایت کننده در برابر ساختمان ۱۲ طبقه ایی اداره مهاجرت توکیو (شهر شیناگوا) تجمع نمودند. لازم به یادآوری است که در چهار طبقه (یعنی از طبقه ۸ تا ۱۲) بالای ساختمان اداره مهاجرت بالغ بر هزار تن از پناهجویان و مهاجرین محبوس میباشند. در این مرکز نیز به همراه سایر مراکز نگهداری پناهجویان

سازمان ملل و سایر سازمانهای زنان است که قبل از انجام مصاحبه با اینگونه زنان. اعتماد بنفس لازم را به آنها بازگردانده و با آموزش حقوقی که این زنان میتوانند از آن استفاده کنند، آنها را برای انجام مصاحبه آماده کنند. نازیلا در خاتمه از کلیه سازمانها و افراد مدافع حقوق پناهندگان و زنان خواست تا بمنظور یاری رساندن به زنان پناهجو در ترکیه و کاهش مشقات آنها با فدراسیون سراسری پناهندگان ایرانی همکاری متقابل داشته و از حق پناهدگی زنان گریخته از آپارتاید جنسی ایران دفاع کنند. سخنرانی نازیلا مورد توجه و استقبال حاضرین قرار گرفت. نازیلا در پایان این برنامه با تک تک نمایندگان سازمانها و شخصیتهای برجسته و فعال جنبش زنان صحبت کرده و قرار ملاقاتی نیز با خانم گشه کارن مسئول سازمان ملل برای بیان مشکلات زنان پناهجو در ترکیه گرفت.

سخنرانی خود به معضلات و مشکلات زنان در ایران اشاره کرد و گفت زنان در ایران در هیچ عرصه از حیات اجتماعی بعنوان یک انسان محسوب نمیشوند. زنان بی حقوق ترین موجودات در جامعه، خانواده و در قوانین میباشند. آنها بطور سیستماتیک و هرروزه ۲۵ سال است که مورد آزار و شکنجه و توهین و تحقیر و بی حقوقی قرار دارند. من همین جا از شما میخوام که به مسئله زنان بعنوان یک مسئله سیاسی نگاه کرده و هر زنی که از جهنم جمهوری اسلامی فرار میکند باید بدون قید و شرط توسط سازمان ملل بعنوان پناهنده شناخته شود. نازیلا در ادامه سخنرانی خود به مشکلات زنان پناهجو هنگام انجام مصاحبه با سازمان ملل اشاره کرده و گفت بسیاری از زنان بدلیل فشار و بی حقوقی گسترده در جامعه که در اثر آن مبتلا به انواع بیماریهای روحی از سوئی و عدم آگاهی به حقوق و قوانین پناهدگی از سوی دیگر منجر میشود که واقعیات پیرامون زندگی و رنج و آزارهایشان را پنهان کرده و نتوانند این مشکلات را بیان کنند. این مسئله زنان پناهجو را در موقعیتهای بشدت آسیب پذیری قرار میدهد. بنظر من این یک وظیفه مهم

سازمان ملل بمناسبت ۲۰ یونی روز جهانی پناهنده یک مراسم سه روزه با همکاری شهرداری منطقه چانگایای آنکارا و اتحادیه فیلمسازان مستند و عکاس حرفه ای و سرشناس خانم بیگم اکبرزاده در ساختمان مرکز هنر روز برگزار کرده است. این مراسم شامل سخنرانی نمایشگاه عکس و اهدای جایزه بود. نازیلا محمد حسنی زمانی و علیرضا عارف و آزیتا از طرف فدراسیون در این مراسم حضور یافتند. در بخش سخنرانی ابتدا خانم گشه کارن بروک رئیس سازمان ملل سخنرانی کرد. سپس ۴ سخنران نیز در رابطه با قوانین پناهدگی، مشکلات زنان پناهنده و اینکه چه مسائلی میتواند مورد پناهدگی زنان باشد، تجارت انسان از جمله زنان، قوانین حقوقی زنان پناهنده و دیگر مسائل سخنرانی کردند. پس از خاتمه سخنرانی نازیلا در سالن بلند شده و بعنوان یک زن پناهنده و نماینده پروژه زنان پناهجوی فدراسیون معرفی کرده و اجازه سخنرانی گرفت. مسئولین برنامه به نازیلا اجازه سخنرانی دادند. وی سپس پشت تریبون رفت و سخنرانی کرد. نازیلا در

سه روز اعتصاب غذا را نموده و طومارهایی را صادر نموده بودند. تمامی این طومارها به سازمانهای بین المللی وزیر ژاپن و وزیر دادگستری ارسال شده بود. تجمع ما در برابر اداره مهاجرت ۴ ساعت بطول انجامید. شعارهای مداوم ما پایانی نداشت. پناهجویان نیز از پشت میله های بازداشتگاه مدام ما را حمایت میکردند. در اینروز همچنین از سوی شرکت کنندگان سخنرانیهایی بعمل آمد. جمال صابری مسئول فدراسیون در ژاپن نیز یکی از سخنرانان بود. جمال با اشاره به عدم رعایت قوانین ژنو توسط دولت ژاپن، محکوم دانستن عملکرد وزارت دادگستری و اداره مهاجرت نسبت به پناهجویان خواهان آزادی فوری و رسیدگی به پرونده کلیه پناهجویان بازداشتی شد. جمال در ادامه گفت وزارت دادگستری تعهدات بین المللی خود در خصوص حمایت از پناهندگان را آشکارا نقض کرده و با تفسیرهای خودسرانه و ضدانسانی این نقض حقوق پایه ای پناهندگان را توجیه میکند. وزارت دادگستری صراحتا و با بی شرمی هر چه تمام اعلام کرده که پذیرش یا عدم پذیرش پناهندگان را منوط به داشتن روابط سیاسی و اقتصادی دولت ژاپن با دول این پناهجویان میداند. این نوع برخورد با کیس های پناهدگی را نه تنها ما بلکه جامعه جهانی نیز محکوم میکند. سخنرانی جمال مورد توجه و تایید همگان قرار گرفت. پس از پایان سخنرانیها تجمع دیگری نیز

پاسخ به نامه ها

نسرین رضاعلی

با سلام

من یک جوان ۲۷ ساله ایرانی از تهران هستم من همجنسگرا هستم و برای همین من از خدمت سربازی معاف شدم مدارک من را پزشکیهای متخصص تایید کردند. شرایط زندگی در ایران عذاب آور است با نوع معافی که گرفته ام نه می توانم کار کنم نه کسی به من کار می دهد، نه اجازه زندگی آزاد را دارم. من همراه یک نفر که مثل من همجنسگرا است جایی را اجاره کردیم و زندگی می کنم ولی در ترس از افشا شدن رابطه مان و قرار گرفتن در معرض شکنجه و اعدام هستیم. ما تحت هیچ شرایطی نمی خواهیم از هم جدا شویم من خودم فوق لیسانس مهندسی دارم و شریک زندگی من مهندسی آرشیتکت دارد ولی هیچ کدام وضع مالی مساعدی نداریم. ما شنیدیم که می توانیم به ترکیه بیاییم و آنجا به دفتر یوان می توانیم مراجعه کنیم و تقاضای پناهندگی بدهیم. آیا این کار ممکن است آیا باید در ترکیه وکیل گرفت هزینه اش چقدر است لطفا به این رانده شده از جامعه بخاطر قوانین مسخره اسلامی کمک کنید.

پاسخ:

دوست عزیز با سلام به شما از طرف من شریک زندگیت را سلام برسان قبل از اینکه به سوال شما پاسخ بدهم خیلی

متاثر شدم که در ابتدای قرن ۲۱ انسانها باید در چنین اسارتی زندگی کنند. قوانین ارتجاعی مذهبی حق حیات را انسانها سلب کرده. جمهوری اسلامی طی سالیان حکومت کثیف خود تلاش کرده در خصوصی ترین و شخصیت ترین مسائل انسانها دخالت کند، حمله به حقوق همجنسگرایان حمله به ابتدایی ترین حقوق مدنی مردم است باید در مقابل این ارتجاع مذهبی مبارزه کرد و باید چهره کثیف این رژیم را افشا کرد. دوست عزیز این امکان وجود دارد که از دفتر کمیساریای پناهندگان سازمان ملل در ترکیه درخواست پناهندگی نمایید. این سازمان مدارک شما را حتما می خواهد. با این وجود حتما شما را تحت معاینه قرار خواهند داد تا متخصصین آنها نیز در این امر خصوصی انسانی دخالت داشته باشند و تقریبا شانس شما برای قبولی ۵۰ درصد است ولی فکر می کنم اگر شما از طریق سازمانهای مدافع حقوق همجنسگرایان در اروپا اقدام کنید ممکن است مدت زمانش طولانی باشد ولی در هر حال بهتر از دفتر یوان در ترکیه باشد. شما باید با این سازمانها که تقریبا در سراسری اروپا هستند و فعالیت آنها نیز چشمگیر است تماس بگیرید و مدارک خود را برای آنها ارسال کنید گزارشاتی در مورد اذیت و آزار اعدام و زندان و شکنجه همجنسگرایان در ایران را گزارش کنید و برایشان ارسال کنید در این زمینه اگر کاری از دست ما برآید حتما شما را یاری می دهیم.

با سلام و خسته نباشید من یک پناهجوی ایرانی هستم و در شهر وان ترکیه زندگی می کنم حدود ۱۰ ماه است که در این شهر عجیب هستم و در این ده ماه دچار مشکلات فراوانی بودم. می خواهم از وان برایتان تعریف کنم. وان یعنی شهر وحشت، وان یعنی پایان زندگی، وان یعنی افسردگی، وان یعنی کابوس، وان یعنی مرگ تدریجی، وان یعنی سکوت پس از مرگ،

وان یعنی ایران با این تفاوت که نیروی اطلاعاتی بیشتری هستند، وان یعنی مرگ ایرانی، وان وان وان وان وان یعنی مرگ تدریجی، وان یعنی تنفر، در این شهر به ما با چشم حقارت نگاه می کنند، من هر چیزی از وان بگویم باز کم است.

پاسخ:

دوست بسیار عزیز که این نامه را برای من نوشتی بیش از ۳ هفته است که فکر می کنم و هر جمله شما را بارها و بارها خواندم و نمی دانستم چگونه جواب شما را بنویسم برای من بعنوان کسی که مسئولیت کشورهای هم مرز را دارد و هر روز با نامه های متعددی روبرو است و به تعداد زیادی از این نامه ها جواب می دهم این نامه سنگینی می کرد احساس می کردم در کوچه بن بست قرار گرفتی و دنیا را همانند آن کوچه بن بست که فقط دیواری را جلوی خود می بینید و راه دیگری را نمی بیند، سرت را بلند کن تمامی گوشه و کنار را خوب جستجو کن، انسانها را در کنارت نگاه کن دروازه های کوچه را نگاه کن همه درها بسته نیست کوچه بن بست نیست از دیوارها می شود بالا رفت انسانها غریبه نیستند، تو برایشان غریبه نیستی چهره آنها آشناست، چهره پناهجو فراری چهره ات رنگ پریده است، دنبالت هستند، از کجا فرار کردی، از تظاهرات، از دست نیروهای اطلاعاتی، گشت منکرات، یا گشت اطلاعات، فرار از اعدام یا شکنجه فقط تو باید در رارو به تو فشار بدهید، درها برویت باز است، برای تو باز گذاشتن برای تو که احساس تنهای و بی کسی می کنی. مردم در هایشان را به رویت باز خواهند کرد و از تو استقبال خواهند کرد فقط چهره خیره شده ات را که به دیوار میخکوب شده بر گردان و دنیای واقعی را ببین چهره آشنای غریبه را نگاه کن کمی دقت کن بهت لبخند می زند و درد تو را می فهمد نگاهت را می خواند و تو را

در آغوش خواهد گرفت او خود را هم سرنوشت تو می داند. اعتماد کن و درهای که به روی خودت بستنی، باز کن خواهی دید مردم شهر وان پذیر و میزبانان عزیز می هستند.

نمی دانم سعی می کنم سر سخن را باز کنم و بگویم عزیز جان زندگی در دنیای امروز یعنی مبارزه، یعنی جنگیدن، زندگی یعنی زیبایی، زندگی یعنی به زیبایی رسیدن زندگی یعنی دنیای بهتر، زندگی یعنی شکست و زندگی یعنی پیروزی، زندگی یعنی مقاومت زندگی یعنی دفاع، زندگی یعنی تعرض، زندگی یعنی عشق و دوست داشتن، چقدر زیبا بود در دنیای زندگی می کردیم که هیچ انسانی این احساسی که تو در نامه ات داشتی نداشته باشد

فکر می کنید شما تنها کسی هستید که چنین فکر می کنید نه شما تنها کسی نیستید که چنین فکر می کنید ولی مهم یک مسئله هست چطور باید با این احساس بدبینی مبارزه کرد، چطور می شود تغییر بوجود آورد چطور می شود احساس کنی وجود تو عزیز است و چطور می شود، این بی عدالتی و نابرابری را دنیای سرمایه به ما تحمیل کرده بساطشان جمع کنیم، چطور می شود این دنیای وارونه را عوض کرد. باید چهره انسانی به این دنیا داد و باید تغییر بوجود آورد باید هر کجا هستی تغییر بوجود بیاوری و احساس کنی وجود تو در این دنیا چقدر مثبت و موثر است. مبارزه به تو امید زنده ماندن را می دهد امید و نوید به آرمانهای انسانی برای تغییر این جهان وارونه

با سلام خسته نباشید سیامک از ایران هستم

می خواهم بدانم وضعیت یوان در ترکیه حالا چطور است، شنیدم که فعلا زیاد سختگیری نمی کند آیا این واقعیت دارد.

پاسخ: دوست عزیز سیامک

با سلام گرم به شما و امیدوارم که خوب باشید من در نامه ای مفصل برای شما سوالات متعددی را که مطرح کردید جواب خواهم داد و اما در مورد این سوال آیا وضعیت تغییر کرده است. سیامک عزیز متأسفانه تا آنجا که من خبر دارم وضعیت زیاد فرق نکرده می شود گفت شرایط را برای پذیرش سخت کردند و سعی می کنند تعداد محدودتری را قبول کنند. و مسئله دیگر انتقال به کشور ثالث است که پناهجویانی که سالیان سال در ترکیه هستند و قبولی هم دارند ولی به کشور ثالث انتقال داده نمی شوند. در توجیه این عمل، سازمان ملل میگوید دول اروپایی پناهنده ها را قبول نمیکنند و توجیه دول اروپایی نیز اینست که فراریان از کشورهای مثل جمهوری اسلامی امنیت کشورهای اروپایی را به خطر می اندازند قبلا هر کشوری سهمیه داشت و هر ۶ ماه یکبار تعداد پناهجویان که در کشورهای هممرز بودند قبول می کردند طی سالیان گذشته تعرض به حق پناهندگی در دول غرب تاثیر مسقیم در سیاستهای یوان هم داشته است که در پذیرش پناهجویان یکی از سازمانهای مدافع حقوق پناهندگی تحقیق کردند با شرایطی که امروز دولتها و یوان دارند پیش می برند هیچ کس پناهندگی بهش تعلق نمی گیرد.

رادیو و تلویزیون کاتال جلید شروع بکار کرد

برنامه تلویزیونی
فرداسین در
کاتال جلید
آغاز به کار کرد

ماهوار: تل استار ۱۲
فرکانس: ۱۹۲۷۹

اف ای اس: ۲۴
از ساعت ۸ تا ۱۰

پلازماسیون: اف سی
برنامه بخش می کند